

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 172/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7 ods. 5, čl. 71 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 14, čl. 17 a čl. 18 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. Kd 180/11 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 276/11 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2012 doručená sťažnosť J. Š., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v

spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7 ods. 5, čl. 71 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 14, čl. 17 a čl. 18 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kd 180/11 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 276/11.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol: «V nadväznosti na obsah textu príloh, z ktorých vyplýva presný skutkový a právny stav, na ktorých obsah sprostredkovane odkazujem (bez duplicitného prepisu a zvýšenej pracnosti rukopisu), si dovoľím prejsť priamo k meritórnym námietkam.

Som presvedčený, že upovedomenia (oznámenia) Okresnej prokuratúry Žilina (č. PD 137/11-8), Krajskej prokuratúry Žilina a najmä Generálnej prokuratúry SR sú založené na nesprávnom právnom posúdení právomoci prokuratúry a relevantných ustanovení zákona o prokuratúre, pričom tieto sú svojvoľné, protiústavné, procesne i vecne nesprávne a neprípustné s negatívnym diskriminačným dopadom do všetkých v sťažnostnom petite expressis verbis špecifikovaných základných práv a priamym negatívnym následkom odmietnutia spravodlivosti (denegatio justitia) u orgánu inej právnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 in fine ústavy, predstavujúc tak tzv. „iný (protiústavný) zásah“ v zmysle čl. 127 ods. 2 alinea prvá in fine ústavy v organickom spojení s ust. § 56 ods. 1 in fine a ods. 2 alinea druhá ústavy, vo forme protiústavného a nezákonného (ďalej len „protiústavný“) (procesného) postup završeného protiprávnym upovedomením (oznámením) v príkrom rozpore s objektívnym procesným a hmotným (materiálnym) právom, pretože v napadnutej veci existuje (štandardná) právomoc prokuratúry preskúmať postup, nečinnosť (pasivitu) a zákonnosť či ústavnosť protestnej listiny („protestu“) pri prenesenom výkone štátnej správy na samosprávu (čl. 71 ods. 1 ústavy), resp. pri výkone samosprávy (§ 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení či § 4 ods. 2 zák. 416/2001 Z. z. v P. z. ficito legis) v súlade s ust. § 20 ods. 1, 2 písm. a) b) a § 21 ods. 1 písm. a) bod 2, 3, a 4 zákona o prokuratúre, inak ktorých porušenie týmto namietam. Okrem uvedených vád namietam, že GP SR

nesprávne právne posúdila posledný ďalší opakovaný podnet, lebo je nepochybné, že prvý podnet vybavený Okresnou prokuratúrou v Žiline smeroval proti nečinnosti (pasivite), protestu a postupu ako inému zásahu do namietaných práv mestom KNM ako protestným orgánom a opakovaný podnet fakticky smeroval už proti Okresnej prokuratúre Žilina z iných dôvodov, a síce odmietnutia spravodlivosti (denegatio iustitiae) ako novému a ďalšiemu protiprávnemu zásahu, pričom ďalší opakovaný podnet vybavený GP SR mal rovnaký predmet ako opakovaný podnet, čím z procesného a obsahového hľadiska išlo o (prvý) podnet a opakovaný podnet, hoci boli nesprávne označené, čím nebola rešpektovaná ďalšia zásada posudzovať podania vždy iba podľa obsahu ex officio.

Konštatujúc uvedené s podporou právnych záverov vyslovených Ústavným súdom SR v nálezoch pod sp. zn. II. ÚS 4/2011 a III. ÚS 172/2010 je nepochybné, že prokurátor protiprávne ani len nezdôvodnil primeraným a presvedčivým spôsobom svoje závery, ktoré sú tým nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov ako aj v extrémnom rozpore s obsahom dotknutého dozorového spisu a skutkovým stavom, ale aj neposkytol podnecovateľovi (sťažovateľovi) ústavne konformným spôsobom (postupom) náležitú a nevyhnutnú právnu ochranu ex officio v rozpore s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 in fine ústavy a práve týmto primárne, sekundárne a terciálne plne právne zodpovedá za pretrvávajúci protiprávny zásah realizovaný mestom KNM, OP Žilina, KP Žilina konzumovaných právnu zodpovednosťou GP SR.

Pokiaľ ide o námietky porušovania ostatných materiálnych práv v petite konštatujem, že zavinením prokuratúry nedošlo k obnoveniu stavu a odstráneniu nečinnosti v konaní mesta pod č. 2545/2011, ktoré síce dodatočne na opakovanú žiadosť vydalo protest, ale tento je ako právny úkon absolútne neplatný jednak preto, že neobsahuje správne pečiatky (v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 5 ods. 1, 2b, 3 z. č. 63/93 Z. z.), že bol realizovaný oneskorene a v inom ako platobnom mieste a nezákonným, nepovereným orgánom mesta formálne podpísaný primátorom neprítomným pri protestovaní, čím je protest z 8. 8. 2011 absolútne neplatný a jeho nesprávne vyhotovenie priamo negatívne zasahuje do súkromnej a majetkovej sféry v rozpore s právami a článkami 16 ods. 1, 19 ods. 2, 20 ods. 1, 3, 4 ústavy ako aj čl. 8 ods. 1 dohovoru a čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k dohovoru, pretože bez protestu pri vista zmenke neexistuje deň splatnosti (§ 34 ods. 1 alinea prvá čl. I. arg. e contrario Z a ŠZ č. 191/1950 Zb.) popri tom nemožno zmenkovú pohľadávku ani len

uplatniť na súde v zmysle § 101 in fine v spojení s § 102 Obč. zák. v nadväznosti na splatnosť a vznik práv podľa čl. 48 ods. 1 bod 1., 2., 3., 4. čl. I Z a ŠZ v spojení s ust. § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., čím je fakticky znemožnené právo na súd a prístup k nemu.

Z relevantnej judikatúry ÚS SR a ESLP nepochybne vyplýva, že právo na súd (súdnu ochranu) podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (resp. čl. 46 ods. 1 ústavy) sa stricto sensu nevzťahujú iba na samotné súdne konanie, ale aj na ostatné štádia, ktoré súdnemu konaniu predchádzajú a ktoré po nich nasledujú. Možno teda uzavrieť, že záruky zakotvené v čl. 6 ods. 1 dohovoru či čl. 46 ods. 1 ústavy v širšom chápaní sa bezpochýb vzťahujú aj na protestné konanie mesta a ďalšie konania na prokuratúre v danej veci na toto nadväzujúce a právne konzumujúce právnu zodpovednosť a protiprávny stav, ktorý nebyť nelegálneho postupu už nemusel vôbec existovať a pretrvávať na ujmu sťažovateľa, ak by sa v každom stupni inej právnej ochrany postupovalo lege artis, teda ústavne konformným spôsobom, rešpektujúc primárne princípy zakotvené v Ústave (čl. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy) a v ust. § 415 Obč. zák. či § 3 ods. 1 a nasl. Obč. zák., inak ktorých porušenie týmto namietam.»

S ohľadom na obsah sťažnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kd 180/11, ako aj postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 276/11 došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7 ods. 5, čl. 71 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c ods. 1 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 14, čl. 17 a čl. 18 v spojení s čl. 13 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu, zakáže generálnej prokuratúre a krajskej prokuratúre v predmetných konaniach pokračovať v porušovaní ním označených práv a prikáže im obnoviť stav pred ich porušením, prizná mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 000 € „spolu s exponenciálnym všeobecným úrokom z omeškania v ročnej (per annum) úrokovej sadzbe expressis verbis podľa § 3 ods. 1 a 2 NV SR č. 87/1995Z. z. z denného súčtu nezaplateného finančného zadosťučinenia a súhrnu nezaplateného príslušenstva (úroku z omeškania) a to odo dňa nasledujúceho po 1. 7. 2011, inak po dni doručenia tejto sťažnosti po uplynutí lehoty na plnenie podľa tohto nálezu pro futuro, až do zaplatenia vrátane (dňa zaplatenia), všetko v lehote dvoch mesiacov od

právoplatnosti (doručenia) tohto nálezu sa zaväzujú solidárne zaplatiť Generálna prokuratúra SR a krajská prokuratúra Žilina k rukám sťažovateľa“, ako aj náhradu trov konania.

V sťažnosti sťažovateľ požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ vo svojej neperfektnej sťažnosti namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7 ods. 5, čl. 71 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c ods. 1 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 14, čl. 17 a čl. 18 v spojení s čl. 13 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kd 180/11, ako aj postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 276/11. K porušeniu sťažovateľových práv malo dôjsť odložením ním podaného opakovaného podnetu krajskou prokuratúrou, ako aj odložením jeho ďalšieho opakovaného podnetu generálnou prokuratúrou. Podľa sťažovateľa krajská prokuratúra aj generálna prokuratúra mali preskúmať zákonnosť a ústavnosť protestnej listiny vydananej

v súlade so zákonom č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, pretože bola mestom K. ako orgánom územnej samosprávy vydaná v rámci preneseného výkonu štátnej správy.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že podnetom z 15. júla 2011 doručeným Okresnej prokuratúre Žilina (ďalej len „okresná prokuratúra“) 20. júla 2011 sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti postupu (nečinnosti) mesta K. vo veci jeho žiadosti o inkaso, resp. vykonanie protestu zmenky pod č. 245/2011, ktorý bol doplnený podaním z 28. júla 2011. Okresná prokuratúra vybavila jeho podnet prípisom č. k. Pd 137/11-8 zo 6. septembra 2011, v ktorom konštatovala, že v konaní o vydaní protestu proti zmenke, mesto K. nevystupuje v pozícii orgánu územnej samosprávy, ale ide o právny vzťah medzi občanom a obcou, a preto okresná prokuratúra s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 1 písm. e) a § 21 zákona č. 153/2001 Z. z o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) nie je oprávnená zasahovať do súkromno-právnych vzťahov.

Okresnej prokuratúre bol doručený 19. septembra 2011 podnet sťažovateľa, v ktorom vyjadroval svoj nesúhlas s jemu doručenou odpoveďou okresnej prokuratúry sp. zn. Pd 137/11 zo 6. septembra 2011 na jeho podnet z 20. júla 2011. Okresná prokuratúra uvedený podnet sťažovateľa posúdila ako opakovaný podnet, ktorý z dôvodu vecnej príslušnosti postúpila podaním sp. zn. Pd 165/11 z 23. septembra 2011 na vybavenie krajskej prokuratúre.

Krajská prokuratúra následne na opakovaný podnet sťažovateľa odpovedala podaním sp. zn. Kd 180/11 zo 16. novembra 2011, v ktorom okrem iného uviedla: «Po preskúmaní spôsobu vybavenia Vášho predchádzajúceho podnetu okresnou prokuratúrou som sa so závermi okresnej prokuratúry prezentovanými v predmetnom vybavení k rozsahu pôsobnosti prokuratúry pri vykonávaní dozoru nad orgánmi verejnej správy stotožnil.

Zmenka patrí k právnym inštitútom súkromného práva. Právne vzťahy, ktoré vznikajú používaním zmeniek, sú vo svojej podstate právnymi vzťahmi záväzkovej (obligačnej) povahy, vyznačujúcimi sa určitými osobitosťami.

Zmenkový protest môžeme definovať ako písomné osvedčenie obsiahnuté vo verejnej listine, ktoré na žiadosť oprávnenej osoby objednávateľa spisuje na to povolaná osoba v postavení protestného orgánu za tým účelom, aby si objednávateľ protestu zabezpečil zákonom požadovaný dôkaz, ktorým osvedčuje existenciu, resp. neexistenciu určitých právnych skutočností nevyhnutných k výkonu alebo zachovaniu niektorých zmenkových práv.

Úkon spojený s vykonaním protestu nemožno považovať za akt, ktorým by protestný orgán autoritatívnym spôsobom rozhodoval o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických či právnických osôb v oblasti verejnej správy. Jedná sa o úkon vykonávaný v oblasti súkromnoprávných vzťahov, svojim charakterom podobný osvedčovaniu právne relevantných skutočností notárom. Samotná protestná listina teda nie je výsledkom rozhodovacej alebo pravotvornej činnosti protestného orgánu, jedná sa skôr o dôkazný prostriedok pre súdny spor.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších zmien prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

Ako už správne okresná prokuratúra poukázala vo svojom vybavení v súlade s ustanovením § 21 ods. 1 zákona prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy

a) preskúvaním zákonnosti

1. všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných orgánmi verejnej správy,

2. smerníc, uznesení, úprav, opatrení a iných právnych aktov vydaných na zabezpečenie plnenia úloh v oblasti verejnej správy (ďalej len „opatrenie“),

3. rozhodnutí vydaných v jednotlivých veciach v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie“),

4. postupu orgánov verejnej správy pri vydávaní opatrení a rozhodnutí.

Z takto zákonom vymedzenej pôsobnosti prokuratúry pri vykonávaní dozoru nad dodržiavaním zákonnosti orgánmi verejnej správy vyplýva, že predmetom preskúmania okrem predpisov vydávaných orgánmi verejnej správy, môžu byť v zmysle citovaného ustanovenia § 21 ods. 1 písm. a) bod. 2, 3, 4 zákona o prokuratúre len akty vydávané na zabezpečenie plnenia úloh v oblasti verejnej správy a iba postup pri ich vydaní. Vami

namietaný postup týkajúci sa vykonávania úkonov v oblasti súkromného práva nie je možné subsumovať pod predmetnú zákonnú definíciu.

Nakoľko som rovnako ako podriadená prokuratúra dospel k záveru, že namietaný postup Mesta K. nemôže byť preskúmaný orgánmi prokuratúry, Váš opakovaný podnet zo dňa 11. 09. 2011 týmto odkladám. Vaša požiadavka na vykonanie vstupu do konkrétne neoznačeného súdneho konania bude predmetom samostatného vybavenia.

V závere Vás poučujem, že v zmysle § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.»

Generálnej prokuratúre bol následne 28. novembra 2011 doručený ďalší opakovaný podnet sťažovateľa z 23. novembra 2011, v ktorom namietal vybavenie jeho predchádzajúcich podnetov okresnou prokuratúrou v konaní vedenom pod sp. zn. Pd 137/11 a krajskou prokuratúrou v konaní vedenom pod sp. zn. Kd 180/11 v súvislosti s preskúmaním zákonnosti postupu orgánov územnej samosprávy K. v zmenkovom konaní.

Generálna prokuratúra na ďalší opakovaný podnet sťažovateľa z 23. novembra 2011 odpovedala podaním č. k. VI/2 Gd 276/11-8 z 27. januára 2012, v ktorom uviedla:

„Zistil som, že Váš ďalší opakovaný podnet neobsahuje nové skutočnosti, ktorých prešetrenie by mohlo priniesť iný spôsob vybavenia Vašich podnetov v tejto veci.

Z tohto dôvodu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Váš ďalší opakovaný podnet prijatý 28. novembra 2011 vybavovať nebude.

Súčasne Vám s poukázaním na § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v platnom znení opätovne oznamujem, že ani Vaše prípadné ďalšie podnety v tejto veci, pokiaľ v nich neuvediete nové skutočnosti, prokuratúra vybavovať nebude.“

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú treba považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 237/05, IV. ÚS 247/05).

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra. Súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry či už prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jeho podnetu (podaniu) vyhovelí (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06, I. ÚS 138/09).

Podľa § 31 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podľa druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený. Podľa ustanovenia § 32 ods. 1

zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre. Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že krajská prokuratúra v prípise č. k. Kd 180/11-6 zo 16. novembra 2011 podrobne a presvedčivo reagovala na relevantné sťažovateľove námietky smerujúce k preskúmaniu zákonnosti postupu (nečinnosti) mesta K. vo veci vykonania protestu zmenky. Závery krajskej prokuratúry, podľa ktorých preskúmanie postupu orgánu územnej samosprávy v prípade vydania právneho aktu (osvedčenie, protest proti zmenke) v rámci realizácie preneseného výkonu štátnej správy na orgán územnej samosprávy, ktorý však zároveň nezakladá svojimi účinkami priamo alebo sprostredkovane dotknutým osobám práva a povinnosti, nemôže byť predmetom preskúmania v rámci dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy, nemožno podľa ústavného súdu považovať za arbitrárny. Samotná skutočnosť, že krajská prokuratúra sťažovateľovi neodpovedala v súlade s jeho predstavami a názormi, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy alebo práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa zistenia ústavného súdu krajská prokuratúra vo svojom podaní zo 16. novembra 2011 sťažovateľa poučila, že jeho ďalším opakovaným podnetom sa bude zaoberať iba v prípade, ak bude obsahovať nové skutočnosti v súlade s § 34 zákona o prokuratúre. Sťažovateľ v sťažnosti neuviedol žiadne ďalšie nové skutočnosti, ktoré by už neboli predmetom preskúmania jeho opakovaného podnetu a ktoré by zároveň uviedol vo svojom ďalšom opakovanom podnete z 23. novembra 2012. S ohľadom na to možno podľa ústavného súdu postup generálnej prokuratúry pri vybavovaní jeho ďalšieho opakovaného podnetu z 23. novembra 2012 premietnutý do prípisu č. k. VI/ 2 Gd 276/11-8

z 27. januára 2012 považovať za súladný so zákonom o prokuratúre a zároveň nezasahujúci do sťažovateľom označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd nezistil, že by opakovaný podnet a ďalší opakovaný podnet neboli riadne podľa zákona o prokuratúre preskúmané nadriadeným prokurátorom podľa platných právnych noriem, ako to tvrdí sťažovateľ, a takisto nebola zistená žiadna príčinná súvislosť medzi označenými základnými právami podľa ústavy a právami podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ktorá by eventuálne mohla byť posudzovaná osobitne po prípadnom možnom prijatí tejto sťažnosti na ďalšie konanie.

Z tohto dôvodu ústavný súd vyvodil zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti krajskej prokuratúre aj generálnej prokuratúre v konaniach označených sťažovateľom a rozhodol o jej odmietnutí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd o ďalších nárokoch sťažovateľa uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2012